

בש"פ 999/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 999/17
בש"פ 1036/17

כבוד השופטת ד' ברק-ארן

מדינת ישראל

העורת בבש"פ 999/17
והמשיבה בבש"פ 1036/17:

T33

פלווי

המשיב בבש"פ 999/17
והעורר בבש"פ 1036/17:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזק בירושלים
מיום 22.1.2017 ומיום 29.1.2017 במת'ת
16-14256-08-על-ידי כבוד השופט ע' שחם

תאריך היישיבה: ד' בשבט התשע"ז (31.1.2017)

בשם העוררת בבש"פ 17/999

וחמשיבת בבש"פ 17/1036: צו"ד איתמר גלבניש

רשות החסין הראשי 17/999

והעורך בברש"פ 1036/17:

החלטה

1 tiny

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. בפני שני עררים לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 על החלטותיו של בית המשפט המחויז בירושלים מיום 22.1.2017 ומיום 29.1.2017 (מ"ת 16-08-14256, השופט ע' שחם). החלטות אלה הורו על מעצרו של נאשם במתכונת של פיקוח אלקטרוני. העරר הראשון (בש"פ 999/17) הוגש על-ידי המדינה הגורסת שעלה הנאשם להישאר במעצר אחורי סוג ובריח (ולכן, למען הנוחות הוא יכונה כאן: המשיב). הערר השני (בש"פ 1036/17) הוגש על-ידי המשיב שגורס כי יש לשחררו לחופפת מעצר.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 7.8.2016 הוגש נגד המשיב כתוב אישום הכלול שלושה איסומים המיחסים לו ביצוע עבירות כלפי שלוש אchipot, בנות של אחד מידידי. בין השנים 2006-2014 הוא משפחת המשיב ומשפחתו של המתלווננות בקשרים חברתיים הדוקים, ואביהן של המתלווננות ובני משפחתו נהנו להיעועץ במשיב. המשיב הציע שירותים של טיפול רגשי ורוחני, ובמועדים שלא בהם מתיחסים האישומים השני והשלישי המשיב אף הוסמרק כמטפל בדminus מודרך. במהלך השנים האחרונות שונות פנו אליו ג', ד' ו-ה' – שלוש המתלווננות – לצורך טיפול פרטני, ובהקשר זה ביצע בהן המשיב מעשים מיניים אסורים. להלן יובאו עיקרי של כתוב האישום שהוגש, כפי שתוקן בהמשך.

3. על-פי האמור באישום הראשון, ג' פנה למשיב בבקשה לקבל טיפול רגשי נוכח קשייה בתחום החברתי. הטיפול התקיים בין השנים 2006-2010 (שבהן ג' הייתה בטוחה הגלים עד 21 שנים), וכלל מגזרים בתדריות של פעמי או פעמיים בשבוע שהתקיימו במקומות שונים, על-פי הנחיית המשיב. במפגשים רבים הציג המשיב ל-ג' סרטים בעלי תוכן מיני ונסה לנשקה תוך החדרת לשונו לפיה. כמו כן, במספר רב של הזדמנויות המשיב הפשט את ג', נגע בגופה, החדר את אצבעותיו לאיבר מינה ללא הסכמתה והגע לספק מיני. באחת הפעמים החדר המשיב את איבר מינו לאיבר מינה ולפי הטענה של ג' ללא הסכמתה. כמו כן, המשיב ביקש ממנה פעמים רבות להעניק לו מין אוראלי אך היא סירבה למעט פעם אחת שבה נעתרה לבקשתו. בעת שהה בחוץ לארץ התקשר המשיב ל-ג', הורה לה להיות במקום פרטי, ואז הורה לה לצעת באיבר מינה תוך תיאור סיטואציות מיניות. כמו כן, בעת שהיא בחוץ לחוץ לארץ ביקש ממנה המשיב לשלווה לו תמונות שלה בעירום והוא עשתה כן. במהלך שנות הטיפול אמרה ג' למשיב מספר פעמים כי "זה קשה לה" וביקשה ממנו להפסיק, אך המשיב לא עשה כן למטרות שהתחייב בפניה שיחדל ממעשו. לקרأت תום תקופת הטיפול הורה המשיב ל-ג' לא להגיד דבר על המעשים שביצעה בה כשתעבור הדרכה לפני שתתחנן. בגדרו של אישום זה יוחסו למשיב העבירות הבאות: אינוס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); יחסין בין מטפל ומתופל לפי סעיף 347(א)(ב) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); יחסין בין מטפל ומתופל לפי סעיף 347(א)(ב) בצוירוף סעיף 350 לחוק העונשין; וכן מעשים מגננים לפי סעיף 348(ד) בנסיבות סעיף 347(א)(ב) לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

4. על-פי האמור באישום השני, בסוף שנת 2014, בהיותה כבת 23, המשיב ביקר במקום העבודה של ד', ושכנע אותה לעبور אצלו טיפול. במהלך הפגישות השונות, שהתקיימו בבית המשיב או במקום העבודה של ד', המשיב שאל אותה לגבי דרישותיה האינטימיות מגברים והורה לה להביא לו תמונה של איבר מינה. לאחר שעשתה כן אמר לה שהוא יgive באוטו עבר למקום העבודה לצלם את איבר מינה בעצמו. באותו הערב, כשהגיע למקום העבודה, התקרכב עם הפלפון לאיבר מינה של ד' אך במקום לצלם אותו, החדר את אצבעותיו לתוכו. בתגובה, ד' שאלה אם הוא מצלם והמשיב ענה "כן, אבל אני חייב לבדוק רגע" ושאל אותה אם זה כאב לה. המשיב המשיך להחדיר את אצבעותיו לאיבר

מיןה של ד' במספר שניות. בהמשך המשיב הורה למתלוונת ד' לא לספר לאיש על מה שאירע ביניהם, לרבות לא אחותה ג'. בגדרו של אישום זה יוחסו למשיב העברות הבאות: אינוס לפי סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין (ריבוי מעשים) ומעשים מגוניים לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין.

5. על-פי האמור באישום השלישי, בסמוך לתחילת שנת 2015, בהיותה כבת 17, ה' פנתה למשיב בעקבות מצוקה רגשית, והם נפגשו מספר פעמיים. במהלך הפגישות המשיב הורה לה' לכתוב על דף את כל הפנטזיות המיניות שלה, שאל אותה אם היא צופה בסרטים פורנוגרפיים וכן אם היא לובשת תחתונים. באחד המפגשים, המשיב השיב את ה' עליון, חיבק אותה, הרים את חולצתה וחזיתה, החל למצוץ את פטמותיה ונישק אותה. בהמשך, שאל אותה אם היא רוצה עוד והוא השיבה בחויב. הוא חיכך את איבר מינו באיבר מינו ואף ניסה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה כשהיא עם תחתונים. בהמשך, המשיב הוריד את תחתוניתה של ה', וכאשר אמרה לו שלא יחדיר את איבר מינו לאיבר מינה החדר את אצבעותיו לאיבר מינה ואמר לה שגם אם נקרע קרום הבתוין אפשר לתקן זאת בנি�וח יומי. בשלב מסוים, הגיע המשיב לפורקן מני. בגדרו של אישום זה יוחסו למשיב העברות הבאות: בעילה אסורה בהסכם לפי סעיף 346(א)(1) לחוק העונשין ומעשים מגוניים לפי סעיף 348(ד)(1) לחוק העונשין.

6. להשלמת התמונה "יאמר כי להגשת התלונות הובילו, בסופו של דבר, שיחות של המתלוונות בינהן. ג' פנתה בעניין לאביהן, אשר התקשר למשיב ובהמשך נתק עמו את הקשר. בהמשך, לאחר פרק זמן נוסף, הוגשו התלונות למשטרת אביהן,

7. בד בבד עם הגשת כתוב האישום נגד המשיב הוגשה בקשה לעוצרו עד תום ההליכים נגדו.

8. ביום 15.8.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים (השופט ר' יעקובי). בית המשפט המחוזיקבע כי קיימות ראיות לכואורה נגד המשיב, ובכלל זה הודעותיה של המתלוונת במשטרת והעימותים של המשיב עמן. כמו כן, נקבע כי נשקפת מסוכנותה של המשיב וכי קיימ חשש לשיבוש הלילici משפט אם ישוחרר מעצרו. לפיכך, נקבע כי יש לעצור את המשיב עד תום ההליכים וכי "אין מקום להזמנת תסוקיר מעצר". בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע כי "יתכן שלאחר מתן עדויותיה של המתלוונת במשפט יתאפשר מעצר בפיקוח אלקטרוני או שחרור בתנאים מגבלים".

9. המשיב ערך על החלטה האמורה, וביום 5.9.2016 הורה בית משפט זה, בהסכמה באת-כוח המדינה, על הכנסת תסוקיר מעצר שיבחן על-ידי בית המשפט המחוזי, בכפוף להdagשה כי "אל לו [למשיב - ד' ב' א'] לפתח ציפיה שאכן ישוחרר, ומطبع הדברים העניין ידון לגופו" (בש"פ 16/6520, השופטת ע' ברון).

10. ביום 18.9.2016 הוגש תסוקיר המעצר בעניינו של המשיב. שירות המבחן ציין כי המשיב מתקשה להבין את ההשלכות והמשמעות של יצירת קשיים טיפולים עם בניית ציבוריות, וכן כי הוא " מבטא עמדה מטשטשת, מניפולטיבית ומתהמקת באשר להתנהלותו טרם מעצרו". שירות המבחן הוסיף וציין כי המשיב משתמש בעמדת כוח לצורך יצירת יחסי תלותיים. לפיכך, שירות המבחן העיריך כי קיימ سيكون מוגבר להישנות של התנהגות פוגעת מצד המשיב. כמו כן, שירות המבחן פסל שתי חלופות מעצר שהוצעו על-ידי המשיב - אחת בשיטה בפיקוחם של הלומדים בה, והשנייה בבית אחוי בפיקוח בני המשפחה. בנוסף, שירות המבחן ציין כי קיימ חשש לשיבוש הלילici משפט אם ישוחרר המשיב לחלופת

מעצר, בין היתר, בשל הocus שمبرטא המשיב כלפי המתלונות.

11. ביום 25.10.2016 הגיע בא-כוו של המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעוזרו עד תום ההליכים. ביום 13.11.2016 דחה בית המשפט המוחזק את הבקשת בקבועו כי אין מקום לשחרר את המשיב לחופפת מעצר לנוכח האמור בתסaurus שהוגש בעניינו. בית המשפט המוחזק הוסיף וקבע כי יהיה ניתן לשקלול אפשרות של חלופת מעצר רק לאחר מתן עדויותיהן של המתלונות. עם זאת, הוא הורה על הכנת תסaurus משלים שיתיחס לחופפות שיציע המשיב. המשיב לא הציע חלופות ולכון שירות המבחן ציין בתסaurus מיום 23.11.2016 כי המלצהו להשאיר את המשיב במעצר עד תום ההליכים נשארת בעינה.

12. המשיב הגיע ערב על ההחלטה האמורה לבית משפט זה, שביום 11.12.2016 קבע בהסתמת הצדדים כי "בשלב זה אין מקום לערור בהקשר לריאות לכואורה, והטיונים בעניין זה שמורים רק להמשך הדרך, אם יחול שינוי במערכת הראייתית, או בנסיבות" (בש"פ 9341/16, השופט ח' מלצר). כמו כן, הוסכם כי המשיב יגיש שתי חלופות מעצר לבחינותו של שירות המבחן, וכי שירות המבחן יגיש תסaurus נוסף לגבי חלופות אלה לבית המשפט המוחזק.

13. ביום 8.1.2017 הוגש תסaurus נוסף לגבי חלופת מעצר בדירה שכורה במושב באזרע ירושלים, כאשר במהלך היום יפקח על המשיב אחד מתוך שלושה בני ישיבה שהוזענו לכך, ובשבועות הלילה יוטל הפיקוח על אשתו של המשיב ועל שרר בני משפחתו. שירות המבחן נמנע מהמליץ על שחרור המשיב לחופפת מעצר זו בשל כך שהמפקחים המוצעים מהישיבה אינם מודעים לסיכון הנש�� מה坦נהלותו של המשיב. כמו כן, צוין שבמי משפחתו לא נתנו דעתם באופן מלא לקשיים הכרוכים במשימה וכי קיים קושי להעיר את מסוגלותם להציב למשיב גבולות אפקטיביים.

14. ביום 22.1.2017 נערך דיון בשאלת מעצרו של המשיב בפני בית המשפט המוחזק בהתייחס לתסaurus. בא-כוו המשיב טען כי יש לשחרר את המשיב לחופפה שהוצאה במושב, וכן טען כי שירות המבחן זוקף לחובתו של המשיב את העובדה שהוא חרדי. מנגד, המדינה בקשה לדוחות את בקשת המשיב לשחררו לחופפה.

15. בהמשךו של אותו יום הורה בית המשפט המוחזק, בהחלטה שעלייה נسب העරר הנוכחי, על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בתנאים מגבלים, ובכלל זה על איסור יצור קשר עם המתלונות ואיסור לעסוק בטיפול בכל דרך שהיא, בכפוף לקבלת תסaurus נוסף של שירות המבחן וחווית דעת של מנהל הפיקוח האלקטרוני. בית המשפט המוחזק קבע כי "יש ממש" בקביעותו של שירות המבחן באשר למסוכנותו של המשיב, אך הוסיף וציין כי נימוקיו של שירות המבחן לשילילת המפקחים המוצעים הם עומומים ו"אין נקאים מספקות". כמו כן, נקבע כי לא הונחה תשתיית עובדתית קונקרטית לחוש משיבוש הילכי משפט. בשים לב לכך, קבע בית המשפט המוחזק כי יש לסתות מהמלצת שירות המבחן. למען שלמות התמונה צוין כי בית המשפט המוחזק לא אישר את אשתו של המשיב בתור מפקחת.

16. ביום 26.1.2017 הוגש תסaurus נוסף של שירות המבחן, בו צוין כי בנו של המשיב, אחד המפקחים שהוצעו על-ידי המשיב, יתקשה להתמודד עם סיטואציה של הפרת תנאים מצד המשיב. כמו כן, שירות המבחן ציין כי אם יורה בית המשפט המוחזק על מעצר בפיקוח אלקטרוני אז יש למנוע את גישת המשיב לאמצעים אלקטרוניים כגון מחשב וטלפון חכם.

17. ביום 29.1.2017, לאחר שבחן את הتفسיר הנוסף ואת חווות הדעת לעניין הפיקוח האלקטרוני, הורה בית המשפט המחויזי, בהחלטה נוספת שגם עליה נסב העරר הנוכחי, על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בכפוף להתקנת קו בזק פעיל במקום המעצר. כמו כן, נקבע כי בנו של המשיב לא ישמש כמפתח. עם זאת, בית המשפט המחויזי לא הגביל את שימושו של המשיב במחשב וטלפון חכם בקביעו כי לא ניתן לאכוף את קיומו של תנאי זהה.

18. למען שלמות התמונה יציין כי בית המשפט המחויזי עיכב את ביצוע החלטתו למשך 48 שעות כדי לתת למדינה שהות להגיש ערער.

19. בהמשך לכך, הוגש שני ערירים על ההחלטה – כמפורט לעיל, והתקיים בהם דין בפני ביום 31.1.2017. להלן יוצגו עיקרי הטענות בערירים אלה – כפי שנפרטו בכתב ובעל-פה.

הטענות בערר המדינה

20. המדינה טעונה כי שגה בית המשפט המחויזי בכך שסיטה מהמלצת שירות המבחן והורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. המדינה מצביעה על כך שירותי המבחן מצא כי קיימ "סיכון מוגבר" להישנות התנהגות פוגעת מצדיו של המשיב. המדינה מדגישה את המעשים הקשיים המיוחסים למשיב, את המקומות השונים והדריכים המגוונים של ביצוע המעשים באופן שמייד על העדר מORA מצדו, כמו גם על תחוכם ועורמה. לטענת המדינה, מעשי מעדים על מסוכנות גבוהה ביותר שספק אם ניתן לאיננה בחלופת מעצר. המדינה מוסיף כי מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני מעלה חשש לפגעה במתלווננות ובכלל הציבור.

21. בנוסף, המדינה טעונה כי שגה בית המשפט המחויזי בקביעו כי לא הונחה תשתיית ראייתית לחוש משיב הליכי משפט לאחר שחשש זה הוא אי-הכרה במצב הקשה. בהקשר זה המדינה מוסיף שמדובר של המשיב כלפי המתלווננות ומאי-הכרה במצב הקשה. במקרה זה המדינה מוסיף וטענת כי התלות של המתלווננות במשיב והמניפולטיביות שאפיינה את התנהגותו מחזקים את החשש לשיבוש הליכי משפט, ובכלל זה את האפשרות שהמשיב יוצר קשר עם המתלווננות ויפעל עליו לחץ כדי שייסגו מעודtan.

22. בנוסף, המדינה טעונה כי נימוקיו של שירות המבחן לגבי פטילת המפתחים אינם מבוסים בעמימות, וכן לא היה מקום לכך שבית המשפט המחויזי יסטה מהאמור בתסקיר בנוגע לכך.

הטענות בערר המשיב

23. עarer שהגיש המשיב נטען כי היה על בית המשפט המחויזי להורות על שחררו מעצר בכפוף לאיסור על יצירת קשר עם המתלווננות בלבד, או לחלופין להסתפק בחלופת מעצר ללא פיקוח אלקטרוני. המשיב טוען כי הזמן הרב שחלף מאז מועד ביצועה של העבירה האחורה מלמד על כך שלא נשקפת ממנו מסוכנות. דברים אלה מקבלים משנה תוקף, אך נטען, לנוכח העובדה שהמדינה מתמקדת בעבירות שביצע לכארה לפני ג', שהסתינו כבר בשנת 2010.

24. בנוסף, המשיב טוען כי המעשים המינויים שביצע ב-ג' התק"יימו כחלק מ"מערכת יחסים רצונית" ו"קשר אינטימי-רומנטי ממושך", כפי שנלמד לטענתו מדבריה של ג' עצמה, ובכלל זה לנוכח הזמן הרב שבו נמשכו המפגשים ביניהם, הבילויים המשותפים שלהם בבתי קפה ובצימר, הגעתה של ג' לבנות שבת שלמה בחיק משפחתו ועוד. המשיב מוסיף ומעלה טענות לפיהן גם המעשים שביצע בשתי המתלווננות האחרות, ד' ו-ה', היו מבוססים על הסכמה וחרגו מיחס טיפול.

25. בנוסף, המשיב מעלה טענות לגבי תסקירות המבחן הראשון בעניינו, אשר לדבריו לוקה בשיפוט מוסרי-ערבי של המשיב ובאמירות עמוונות. באופן יותר ספציפי, נטען כי התסקיר מתייחס לאורה חייו החרדי של המשיב ובכך מבטא שיפוט מוסרי ודעה קדומה כלפי חרדים. המשיב אף סבור כי התסקיריהם שהוגשו אינם כוללים טעמים משכנעים לפסילתם של המפקחים.

26. המשיב מוסיף ומצביע על מקרים של ביצוע עבירות מין שבהם אושרו חלופות מעוצר בנסיבות שהיו לטענתו חמורות מנסיבותיו.

27. לבסוף, המשיב טוען כי לא היה מקום להטיל עליו הפקדת "סכום עתק" על סך של 100,000 שקל כערובה למעןו בפיקוח אלקטרוני.

טענות נוספות בדיון

28. הדיון בשני העיראים התקיימים בפני כאמור ביום 31.1.2017, והצדדים השלימו בו את טענותיהם.

29. בא-כוח המדינה חזר והתייחס לקושי בחרומו של המשיב מעוצר מבלי שניתן משקל להתרשםו השלילית של שירות המבחן מן המשיב ומיכולתם של המפקחים להציג לו גבולות. בהקשר זה, הודגש כי בית המשפט המחויז עשה כן למרות שלא חקר את המפקחים ולא התרשם מהם בעצמו.

30. המדינה הוסיפה והדגישה גם את חשש משיבוש הלि�כי משפט, בעיקר בשים לב להשפעה שהיא למשיב בעבר על המתלווננות. עוד עמדה המדינה על כך שבית המשפט המחויז לא בחר את שאלת ההשפעה של ההחלטה על המתלווננות, ולא הורה על קבלת תסקير משלים בעניין זה.

31. מנגד, המשיב טען כי עמדתה של המדינה חוותה תחת החלטותיו הקודמות של בית משפט זה שלא סגרו את הדלת בפני האפשרות של מציאת חלופות למעוצר וכי המדינה "לא מוכנה לקבל מצב בו העורר משוחרר". כמו כן, בא-כוח המשיב הדגיש כי מדובר בחלופה "הרמטית" שתאיין את המסתכנות שנש��פת מהעורר ואת החשש משיבוש הלि�כי חוקרייה.

32. בא-כוחו של המשיב נדרש אף להתמכות הצפואה של המשפט, שטרם החל למעשה, על רקע בקשות שונות שהוגשו.

33. לאחר ש שקלתי את הדברים, אני סבורה שדין עררה של המדינה להתקבל דין העור שהגיש המשיב להידחות.
34. אני תמיית דעים עם המדינה כי נקודת המוצא לדין צריכה להיות ההכרה במסוכנותו של המשיב והחשש לשיבוש הלייני משפט (ראו למשל: בש"פ 4910/07 מדינת ישראל נ' אוחזין, פסקאות 5-8 (14.6.2007); בש"פ 3137/14 מרגני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (14.5.2014)). מסוכנותו של המשיב עולה מן המעשים המיוחסים לו בכתב האישום עצמו, כמו גם מהתייחסותו למעשים אלה כפי שמתתקף מتسקורי המ叙述 שהוגשו בעניינו. עוד יש להזכיר כי בעברות מן הסוג המיוחס למשיב קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית (ראו: סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ז-1996 (להלן: חוק המעצרים). כמו כן, ראו בש"פ 5612/98 אברהם נ' מדינת ישראל (15.9.1998)).
35. אקדמי ואומר כבר עתה כי לא מצאתו ממש בטענות שהועלו כנגד תסוקיר המבחן הראשון. התייחסות התסוקיר לאורח חייו של המשיב נדרשה אליו בכל הנוגע להיבטים של חיצית גבולות והקפה על קודמים של התנהגות.
36. בנסיבות אלה, השאלה היא האם יש מקום להורות על מעצרו של המשיב מאחריו סORG וברית, או שמא ניתן להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני או בחלופת מעצר.
37. אפתח בכך שהחלופות המוצעות על-ידי המשיב בערר שהגיש מטעמו ודאי וודאי אין מספקות._CIDOU, עבירת האינוס היא בין העבירות החמורים ביותר אשר רק בנסיבות מיוחדות ניתן להסתפק לגבייה בחילופת מעצר (ראו למשל: בש"פ 7497/03 גואטה נ' מדינת ישראל (10.9.2003)). הדברים אמרוים כאן במשנה תוקף בהם לב להשפעה הרבה שהייתה בעבר למשיב על המתלונות ומשפחתן (ראו והשוו: בש"פ 2099/97 מדינת ישראל נ' הלאלי, פסקה 8 (6.9.1997)).
38. לכך יש להוסיף, כי בעת זהו ובמכלול הנسبות גם מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני איןנו נותנים מידת ביטחון מספקת. באופן ספציפי, איןני סבורה כי התקיימו עניינים טעימים מיוחדים כמפורט סעיף 22(ב) לחוק המעצרם, בין היתר לנוכח התרשומות השליליות של שירות המבחן מהמשיב. שירות המבחן צין – בשלושת התסוקרים שהוגשו בעניין – כי המשיב משתמש בעמדת כוח לצורך יצירת יחסים תלותיים ובלתי מותאמים, ובמקביל אינו מכיר במצבן של המתלונות ואף מביע כעס כלפיו. מהתשוקרים עולה עוד כי מדובר באדם בעל דפוס פעולה מניפולטיבים. לכך יש להוסיף את הסתייגותו של שירות המבחן מהמפקחים הספציפיים שהוצעו. בעניין זה צין כי "המפקחים המוצעים, בכללם ראש הישיבה, לא הכירו כלל את כתב האישום. הם הביעו נכונותם לפקח על [המשיב], מבליל להכיר את טיב העבירות המיויחסות לו לכואלה, את המאפיינים הייחודיים, ואת הנسبות שהביאו למעצרו". דומה שיש מקום לתת את מלאה המשקל לדברים אלה בנסיבות שהבן המפקחים לא נבחנו על-ידי בית המשפט המחויז בעצמו.
39. חשוב להציג כי הן בהחלטתה של השופטת ברון והן בהחלטתו של השופט מלצר לא נקבעו מסמורות בעניין האפשרות לשחרר את המשיב לחילופת מעצר, אלא הודגש כי העניין ידוע לגופו על-ידי בית המשפט המחויז לאחר שתתקבל המלצה שירות המבחן. לנוכח הטעמים שפורטו לעיל, ובכלל זה האמור בתסוקרי שירות המבחן, איןני סבורה

כִּי נִמְצָא חַלּוֹפָה רָאוּיה לְמַעַצְרוֹ שֶׁל הַמְשִׁיב מֵאַחֲרֵי סֹורָג וּבָרִית.

40. בנסיבות אלה, מצאתי כי יש לקבל את עrrה המדינה ולהורות על מעצרו של המשיב מaceousי سورג וברית עד לתום ההלכים נגדו. אין בכך כדי לשולח את האפשרות לשקל את שחרורו של המשיב לחופת מעצר בעtid אם יחול שינוי בנסיבות ובהתאם לשאר התנאים הקבועים בדיון, ובכלל זה לאחר מתן עדותן של המתלוונות בהליך העיקרי.

41. סוף דבר: עrrה המדינה (בש"פ 999/17) מתќבל כאמור בפסקה 40 לעיל. העrrה שכנגד (בש"פ 1036/17) נדחה.

ניתנה היום, י"ב בשבט התשע"ז (8.2.2017).

שׁוֹפֵט